శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమము
గ్రంథములు

	రూ. పై
1. గీతామకరందము	70-00
2. GITA MAKARANDA	70-00
3. యోగవాసిష్ఠ రత్నాకరము	60-00
4. రామాయణ రత్నాకరము	50-00
5. భారత రత్నాకరము	50-00
6. భాగవత రత్నాకరము	50-00
7. ఉపనిషద్రత్నాకరము	40-00
8. గీతోపన్యాసములు	30-00
9. మోక్షసాధన రహస్యము	30-00
10. పరమార్థ కథలు	30-00
11. బ్రహ్మచర్య విజయము	30-00
12. అధ్యాత్మరామాయణము	15-00
13. ఆత్మానుసంధానము	15-00
14. బ్రహ్మానంద వైభవము	15-00
15. భజన కీర్తనలు	15-00
16. శ్రీవాసిష్ఠమహారామాయణము	15-00
17. అమృత బిందువులు	15-00
18. శ్రీమద్భగవద్గీత (స్థూలాక్షరి)	15-00
19. శ్రీమద్భగవద్గీత (మూలం)	5-00
20. వివేకానంద సింహనాదము	15-00
21. యమలోక వార్తలు	4-00
22. శ్రీశ్రీశ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాముల జీవిత చరిత్ర	20-00
23. తత్వసారము	3-00
24. మానసబోధ	3-00
25. పాండవ గీత	3-00
26. అధ్యాత్మ జడ్జిమెంటు	3-00
27. ధ్యాన పద్ధతి	2-00
28. వైరాగ్య సాధన	2-00
29. మట్టిలో మాణిక్యము	2-00
30. ప్రణవ పూజ	2-00
31. గౌరీ పూజావిధానము	2-00
32. ద్వాదశమంజరి	2-00
33. మోక్షద్వారపాలకులు	2-00
34. ఆత్మతత్వవిచారణ	2-00
35. ఆధ్యాత్మ హితోక్తులు	2-00

కేసెట్లు

1. శ్రీ స్వామివారి ఉపన్యాసము (కేసెట్ 1 అధ్యాయం)	35-00
2. తత్వసారము	35-00
3. మానసబోధ	35-00
4. తత్వగీత	35-00
5. యతిగీత	35-00

శ్రీ స్వాములవారి వీడియో కేసెట్స్
ఒక కేసెట్ రూ. 140/-
మొత్తము సెట్ రూ. 2,250/-

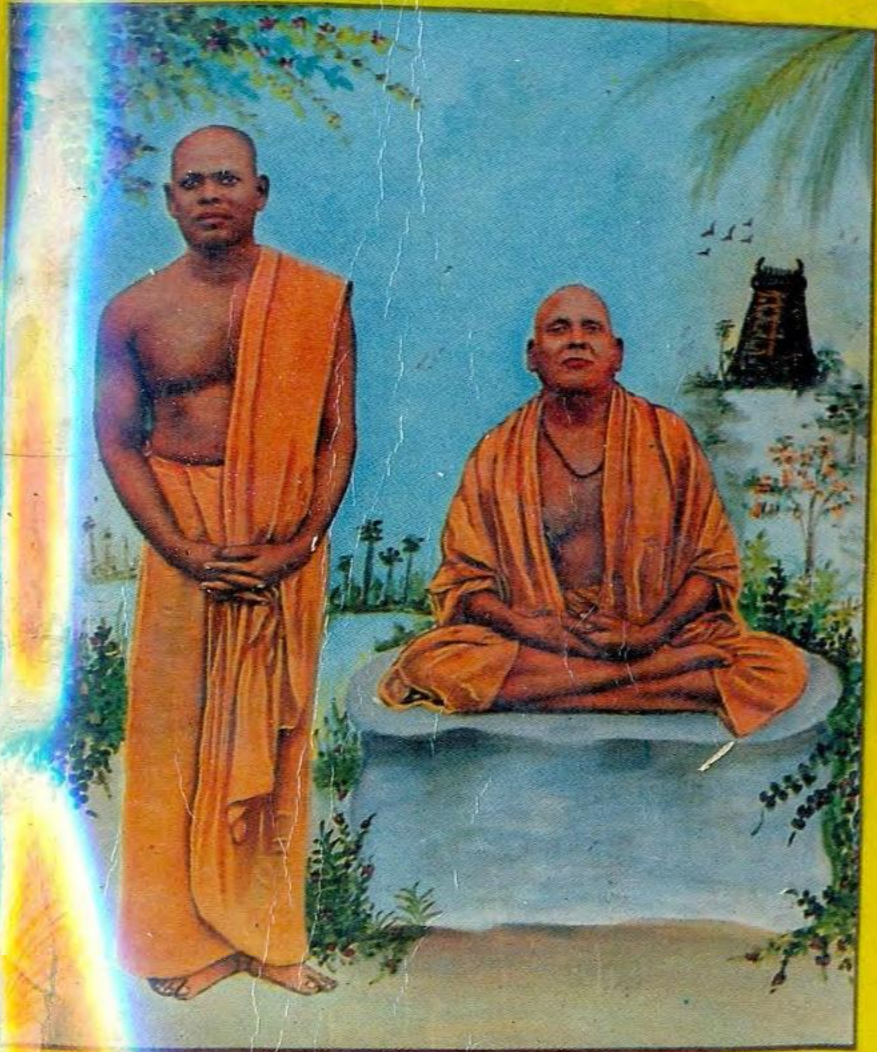
మాసపత్రిక

వేదాంతభేరి సంవత్సర చందా	30-00
శాశ్వత చందా	300-00

గ్రంథములు కావలసిన వారు ఈ క్రింది చిరునామాకు వ్రాయవలెను.

మేనేజరు
శుకబ్రహ్మాశ్రమము
శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమము పోస్టు
శ్రీకాళహస్తి-517640, చిత్తూరుజిల్లా

శ్రీ మలయాళ మహర్షి

మహర్షి సద్గురు
శ్రీ మలయాళస్వాములవారు,
శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరిస్వాములవారు.

శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమము
శ్రీకాళహస్తి

మొదటి కూర్పు 2000 కాపీలు
రెండవ కూర్పు 1992 3000 కాపీలు

ప్రతులకు :
మేనేజరు,
శ్రీ శుక బ్రహ్మాశ్రమము,
శ్రీ శుకబ్రహ్మాశ్రమము (పోష్టు)
కాళహస్తి - 517 640
చిత్తూరు జిల్లా (ఏ.పి.)
ఫోన్ నెం. 2239, 2543
STD/08578

ముద్రణ :
శ్రీకృష్ణచిత్ర ప్రింటర్స్
4, నాగేశ్వరన్ వీధి,
టి. నగర్ మద్రాసు-600 017.
ఫోన్ : 441286

ఓమ్

దైవ ప్రార్థన

కరుణామూర్తియగు సర్వేశ్వరా! మా చిత్తము సర్వకాల సర్వావస్థల యందును నీ పాదారవిందములందు లగ్నమై అచంచలమైన భక్తితో కూడియుండునట్లు అనుగ్రహింపుము!

పరమదయానిధీ! ప్రాతఃకాలమున నిద్రలేచినది మొదలు మరల పరుండువరకును మనోవాక్కాయములచే మా వలన ఎవరికిని అపకారము కలుగకుండునట్లును, ఇతర ప్రాణికోట్లకు ఉపకారము చేయులాగునను సద్బుద్ధిని దయచేయుము. సచ్చిదానందమూర్తీ! నిర్మలాత్మా! మా యంతఃకరణమునందు ఎన్నడును ఏ విధమైన దుష్టసంకల్పముగాని విషయవాసనగాని, అజ్ఞానవృత్తిగాని జొరబడకుండునట్లు దయతో అనుగ్రహింపుము! వేదాంతవేద్యా! అభయస్వరూపా! మా యందు భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్య బీజము లంకురించి శీఘ్రముగ ప్రవృద్ధములగునట్లు ఆశీర్వదింపుము. మఱియు ఈ జన్మమునందే కడతేరి నీ సాన్నిధ్యమున కేతెంచుటకు వలసిన శక్తిసామర్థ్యములను కరుణతో నొసంగుము. దేవా! నీవు భక్తవత్సలుడవు! దీనులపాలిటి కల్పవృక్షమవు! నీవు తప్ప నాకు ఇంకెవరు దిక్కు? నిన్ను ఆశ్రయించితిని. అసత్తునుండి సత్తువకు గొనిపొమ్ము! తమస్సునుండి జ్యోతిలోనికి తీసికొని పొమ్ము! మృత్యువునుండి అమృతత్వమును పొందింపజేయుము. ఇదే మా వినతి. అనుగ్రహింపుము. నీ దరిజేర్చుకొనుము.

పాహిమాం. పాహిమాం, పాహిమాం, పాహి।

ఓం తత్ సత్.

ఓమ్

సనాతన ధర్మములు

(శ్రీ స్వాములవారు తరచుగా బోధించుచుండు సనాతన ధర్మము లిచట పేర్కొనబడుచున్నవి -)

1. తాను తరించి ఇతరులను తరింపజేయుటకు ప్రయత్నించుట.
2. ఇతరుల ఆత్మోన్నతికి అడ్డు పోకుండుట, సాధ్యమైనచో వారికి సహాయము చేయుట, తన ఆత్మోన్నతికి అడ్డు తగిలిన తొలగించుకొనుట.
3. అంతఃకరణములో గల వృత్తులు, సంకల్పములు, వాసనలు పూర్తిగ నశింపనిచో బ్రహ్మప్రాప్తికి అర్హత లేదని తలంచి తదను గుణములగు సాధనలచే తరించుట.
4. సర్వప్రాణి కోట్ల హృదయములలో వెలుగుచుండు ఆత్మను, తన ఆత్మను ఒక్కటిగా కనుగొనుట - అనునివి సనాతన ధర్మములై యున్నవి.

ఓం సచ్చిదానంద రూపాయ
జ్ఞాన వైరాగ్యదాయినే।
అసఙ్గానన్ద దేవాయ
తస్మై శ్రీ గురవేనమః।
హరిః ఓమ్ తత్ సత్.

★

శ్రీ వ్యాసాశ్రమ

గురు పరమ్పరా స్తోత్రమ్

★

ఓమ్ నారాయణం పద్మభువం వసిష్ఠం శక్తిం తాపసం।
పరాశరఞ్చ తత్పుత్రం వ్యాసం వేదాబ్జభాస్కరమ్॥

ఓమ్ విరక్తం శ్రీ శుకం దేవం జ్ఞానవైరాగ్య రూపిణం।
గౌడపాదం చ గోవిన్దం యోగీన్ద్రం జ్ఞానినాం వరమ్॥

ఓమ్ తచ్ఛిష్యం శఙ్కరాచార్య మద్వైత స్థాపకం గురుం।
తచ్ఛిష్యాన్పద్మపాదాదీన్ శ్రౌతతత్త్వార్థ బోధకాన్॥

ఓమ్ అసఙ్గానన్దగుర్వాదీనస్మద్గురువరాన్పరాన్।
సచ్ఛిన్నాజ్ఞానతమసో వన్దే జ్ఞానప్రదాయినః॥

ఓమ్ శ్రీనారాయణగుర్వాద్యాం శివలిఙ్గార్య మధ్యమాం।
అసఙ్గానన్దపర్యన్తాం వన్దే గురుపరమ్పరామ్॥

ఇతి శ్రీ గురుపరమ్పరా స్తోత్రమ్.

★

ఓమ్.

విషయ సూచిక

ఓమ్

ప్రస్తావన

మహాత్ముల జీవితములు జనులకు ఆదర్శవంతములుగ నుండును. వారి సచ్చరిత్రలు చీకటిలో దివిటీలవలె మార్గమును చూపును. భవారణ్యమున దారి తెన్ను తెలియక కొట్టు మిట్టాడుచుండు జీవులకు మహనీయులగు సద్గురువులు దారి చూపి విముక్తిని కలుగజేయుదురు, అట్టి అనుభూతిపరులగు మహాత్ములలో శ్రీ మహర్షి సద్గురు మలయాళస్వాములవారొకరు. వారి జీవిత విశేషములు, బోధలు మున్నగునవి ఈ గ్రంథమున పొందుపఱచబడినవి. శ్రీ వ్యాసాశ్రమమున శ్రీ సద్గురు మలయాళ స్వాములవారి సాన్నిధ్యమున పండ్రెండు సంవత్సరములు గురుకులవాసము చేసినట్టి శ్రీ విద్యాప్రకాశానందగిరి స్వాములవారు ఈ గ్రంథమును రచించిరి. శ్రీ మలయాళ యతీంద్రులవారి శతజయంతి శుభ సందర్భమున శ్రీ సద్గురు మహర్షి మలయాళస్వాములవారి శత జయన్త్యుత్సవ సంఘం వారిచే ఈ పవిత్ర గ్రంథము ప్రకటింపబడినది. ముముక్షువు లిద్దానిని పఠించి శ్రీవారి దివ్యప్రబోధములను కార్యాన్విత మొనర్చి పరమ శాంతిని అనుభవించుదురు గాక!

ఓమ్.

ఇట్లు,
ప్రకాశకులు.

ఓ మనస్సా! వినుము

★

అనుభూతి బడసిన
సద్గురూత్తమునకై
బాగుగా వెతకుము మనసా!
గురుపాదముల జేరి
ఆత్మానుభూతికై
ధ్యానంబు సలుపుము మనసా! 1

ఋషులు పొందిన శాంతి
కలుగునా నా కని
సంశయింపకు ఓయి మనసా!
అభ్యాస వశమున
సర్వులకు మోక్షంబు
సమకూరు ధరణిలో మనసా! 2

సంసార కూపమున
దిక్కు తోచక యుండి
విలపించుటేలకో మనసా!
గురు పాదములఁ జేరి
తత్త్వంబు తెలిసికొని
తప్పించుకో ఓయి మనసా! 3

★

ఓమ్

గురువందనము

★

యస్య ప్రసాదాదహమేవ సర్వం
మయ్యేవ సర్వం పరికల్పితం చ
ఇత్థం విజానామి సదాత్మ రూపం
తస్యాంఘ్రి పద్మం ప్రణతోఽస్మి నిత్యమ్.

ఎవరియొక్క అనుగ్రహముచే 'ఈ సమస్తము నేనే. నా యందే ఈ సమస్తము కల్పింపబడి యున్నది' అని ఈ ప్రకారముగ సద్రూప ఆత్మను ఎఱుఁగుచున్నానో, అట్టి గురుదేవుల పాదపద్మములకు సదా ప్రణమిల్లుచున్నాను.

★

ఓం

గురుమహిమ

★

దృష్టాన్తో నైవ దృష్టస్త్రిభువనజఠరే
సద్గురోర్జ్ఞానదాతుః
స్పర్శశ్చేత్తత్ర కల్ప్యః స నయతి
యదహో స్వర్ణతామశ్మసారమ్
న స్పర్శత్వం తథాపి శ్రితచరణయుగే
సద్గురుః స్వీయశిష్యే
స్వీయం సామ్యం విధత్తే భవతి
నిరుపమస్తేన వాఽలౌకికోఽపి.

ఈ ముల్లోకములందును సద్గురువు వంటి జ్ఞానదాత మఱియొకడు లేనేలేడు. సద్గురువుతో పోల్చి చెప్పుటకు దృష్టాంతమెద్దియు కానవచ్చుట లేదు. ఒకవేళ సద్గురువు స్పర్శమణి (పాదరసమణి) వంటివాడని చెప్పుదమన్న అదియు సరియైనది కాదు. ఏలయనిన, స్పర్శమణి ఇనుప వస్తువులను బంగారుగ చేయగలదేకాని, తన రూపమైన

స్పర్శమణిగ మార్చలేదు. సద్గురువో అట్లుకాదు. తన పాదపద్మములను ఆశ్రయించిన శిష్యుని తనతో సమానముగ చేయగలడు. 'తత్త్వమసి' 'అహం బ్రహ్మాస్మి' మున్నగు మహావాక్యముల ప్రబోధము ద్వారా జీవుని శివునిగను, శిష్యుని గురువుగను, మానవుని మాధవునిగను చేయగలడు. కావున సద్గురువుతో పోల్చదగిన దెద్దియు ఈ ప్రపంచమున లేదు. అతడు అనుపమ సామర్థ్య సంపన్నుడు. అలౌకిక ప్రజ్ఞాధురంధరుడు. అట్టి సద్గురు దేవునకు నమస్కారము!

(సద్గురువుయొక్క మహిమ పై వాక్యములచే తేటతెల్లమగుచున్నది. కావున గురుదేవులయందు వారి వాక్యములందు పరిపూర్ణ విశ్వాసముంచి, వారు బోధించిన రీతి అనుష్ఠించి జన్మసాఫల్యత నొందవలెను.)

★

ఓమ్

తీవ్రతర ముముక్షుత్వము

★

అతీత వైరాగ్యమఖండ బోధః
కదా ను మే సిద్ధ్యతు హే దయాళో।
సమాధి యోగస్య పరస్య నిష్ఠా
సర్వేషు భూతేషు సమత్వ బుద్ధిః ॥

పరమ దయాస్వరూపులగు ఓ పరమాత్మా! అతీతమగు వైరాగ్యము, అఖండమగు బోధ, ఉత్తమమగు సమాధి యోగనిష్ఠ, సమస్త ప్రాణులయెడల సమభావము నాకెప్పుడు సిద్ధించును?

(తపస్సు ప్రారంభించు సమయమున తమ లక్ష్య సిద్ధికి సహాయపడుడని శ్రీ స్వాములవారు భగవంతుని ప్రార్థించుచుండ అప్రయత్నముగ వారి హృదయమున స్ఫురించిన శ్లోకమిది.)

★

ఓమ్

అనుష్ఠాన ప్రాధాన్యత

నానుష్ఠానాత్పరం కార్యం
త్రిషులోకేషు విద్యతే।
సత్యం సత్యం పునస్సత్య
మితి మామక భాషితమ్ ॥

అనుష్ఠానమునకు మించిన కార్యము ముల్లోకము లందును మఱేదియు లేదు. ఇది ముమ్మాటికిని నిజమని నేను చెప్పుచున్నాను.

(శ్రీ స్వాములవారు లోకమునకు చాటి చెప్పిన పరమసత్యములలో ఇది యొకటి.)

★

శ్రీ అసంగానందాష్టకమ్

★

1. అఖండతేజమండితం సుభక్తకోటి సేవితమ్।
సదా ప్రసన్నమానసం అసంగదేశికం * భజే॥

అఖండమగు ఆత్మతేజముచే భూషితులును, ఉత్తమ భక్త సముదాయముచే సేవింపబడువారును, ఎల్లప్పుడును ప్రసన్నమైన మనస్సు గలవారును, అసంగస్వభావులును (దృశ్య సంగము లేనివారును) నగు శ్రీ సద్గురువునకు నమస్కరించుచున్నాను.

2. అనన్త సౌఖ్యదాయకం విలీనదృశ్యమండలమ్।
సులబ్ధదృక్స్వరూపకం అసంగసద్గురుం భజే॥

అనంతమగు సౌఖ్యమును (ఆత్మానందమును) గలుగజేయువారును, విలీనమైన దృశ్యసమూహము గలవారును, దృక్ స్వరూపమగు పరబ్రహ్మమును లెస్సగ సాక్షాత్కరించుకొనినవారును, నిర్లిప్తులునునగు శ్రీ సద్గురువునకు ప్రణమిల్లుచున్నాను.

3. అఖర్వ శక్తిదీపకం అకుంఠితప్రభానిధిమ్।
జగత్తమః ప్రభంజకం అసంగసద్గురుం భజే॥

అఖండమగు ఆధ్యాత్మిక శక్తిచే నలరువారును, అకుంఠితమగు జ్ఞానతేజస్సునకు నిలయులును, జనుల అజ్ఞానమును

* శ్రీ స్వాములవారి సన్న్యాసదీక్షానామము శ్రీ అసంగానంద స్వాములవారు.

పూర్ణముగ ఛేదించి వైచువారును అసంగశీలురును నగు శ్రీ సద్గురువునకు వందన మాచరించుచున్నాను.

4. సమస్తలోకపావనం సుశిక్షణప్రదాయినమ్।
అనల్పదుఃఖదూరకం అసంగదేశికం భజే॥

లోకమునంతను పవిత్రమొనర్చువారును, సాధకులకు ఉత్తమ శిక్షణ గరపువారును, మహత్తరమగు సంసార దుఃఖమును తొలగించువారును, దృశ్యవర్గమునందు తగుల్కొనని వారును నగు శ్రీ సద్గురువునకు నమస్కరించుచున్నాను.

5. అశేషఛాత్రవందితం సుసాధుసేవ్యమానసమ్।
విరక్తలోకపాలకం అసంగసద్గురుం భజే॥

సమస్త భక్తకోటిచే నమస్కరింపబడువారును, ఉత్తమ సాధు పుంగవులచే సేవింపబడిన మానసము గలవారును, వైరాగ్యశీలురగు జనులకు మోక్షమార్గమును జూపి రక్షించువారును, అసంగస్వభావులును నగు శ్రీ సద్గురువునకు వందన మాచరించుచున్నాను.

6. అధీతవేదసంతతిం ముముక్షుకల్ప పాదపమ్।
అజన్మమార్గదీపకం అసంగదైవతం భజే॥

వేదములన్నిటిని బాగుగ అధ్యయనము చేసినవారును, ముముక్షువులకు కల్పవృక్షము వంటివారును, జననమరణ రహితమగు ముక్తిమార్గమును బోధించువారును, అసంగ శీలురును నగు శ్రీ సద్గురుదేవునకు నమస్కరించుచున్నాను.

7. పునీతమార్గదర్శకం సునీతివృద్ధి కారకమ్ ।
అసంగ దేశికోత్తమం సదా హృది ప్రపూజయే ।

పవిత్రమగు ఆత్మమార్గమును జూపువారును, ఉత్తమ నీతిని జనులయందు వృద్ధిపఱచువారును, సుఖదుఃఖాది ద్వంద్వములందు తగుల్కొననివారును నగు శ్రీ సద్గురు వర్యుని నిరంతరము హృదయమున లెస్సగ పూజించుచున్నాను.

8. విశుద్ధతత్త్వకోవిదం దురన్త బంధమోచకమ్ ।
అసంగ దేశికం విభుం పునః పునర్నమామ్యహమ్ ॥

విశుద్ధమగు బ్రహ్మతత్త్వమును బాగుగ నెఱిగినవారును, భయంకరమగు సంసారబంధమునుండి జనులను విడిపించువారును, అసంగశీలురును, ప్రభువు నగు శ్రీ సద్గురు దేవునకు మరల మరల ప్రణమిల్లుచున్నాను.

గుర్వష్టకమిదం పుణ్యం యః పఠేద్భక్తి సంయుతః ।
తస్య శోకభయం నాస్తి సర్వత్ర విజయీ భవేత్ ॥

పవిత్రమగు ఈ గుర్వష్టకమును ఎవడు ప్రతిదినము భక్తితోగూడి పఠించునో అట్టివానికి దుఃఖభయముండదు, మఱియు నాతడు సమస్త కార్యములందును విజయమునే పొందును.

ఇతి శ్రీ విద్యాప్రకాశానందయతి విరచితం
శ్రీ గుర్వష్టకం సంపూర్ణమ్.

★

పుణ్యభూమి

★

భారతదేశము మహర్షులకు ఆలవాలమైన పుణ్యభూమి. పూర్వకాలమున ఎందఱో తపస్సంపన్నులు, విద్యావంతులు, అనుష్ఠానపరులు, భగవద్భక్తులు, ఇంద్రియ మనోవిజేతలు, స్వాధ్యాయనిరతులు, పరోపకారపారీణులు, పవిత్రహృదయులునగు మహనీయులీ పుణ్యభూమి యందవతరించి, ఆత్మసాక్షాత్కారమును బడసి, బ్రహ్మత్వము ననుభూతము చేసికొని తాము తరించుటయేకాక తమ యనుభూతులను లోకములో వెదజల్లుటద్వారా ఎందఱినో తరింపజేసిరి.

ఎందఱో మహనీయులు తమ నియమనిష్ఠలతో అకుంఠిత దీక్షతో తపముసలిపి, ఆధ్యాత్మిక సాధనలను గావించి, తమ దివ్యానుభూతులను భారతీయులకేకాక యావత్ప్రపంచ మానవకోటికి చక్కగ చాటిచెప్పి, అజ్ఞాన తమస్సునందు పడియున్న ప్రజానీకమునకు జ్ఞానప్రకాశమును అందించిరి. సంసారదావాగ్నియందు పరితప్తులగుచున్న జనులయొక్క తాపములను తమ ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులను శీతలవర్షపాతముచే అంతమొందించిరి.

వసిష్ఠ, వాల్మీకి, విశ్వామిత్ర, వామదేవ, గౌతమ, అగస్త్య, భరద్వాజ, యాజ్ఞవల్క్య, వ్యాస, శుకాది ప్రాతఃస్మరణీయులైన పరమర్షులెందరో తమ అనుభవపూర్వక

విజ్ఞానబోధలచే జనుల హృదయాంతరాళములకు పరమ శాంతిని చేకూర్చి ధన్యులైరి. అట్టి ఋషి సత్తముల పాద ధూళిచే ఈ భారత దేశము పునీతమైనది. అట్టి మహానీయుల కోవకు చెందినవారే శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారు. వారు కారణజన్ములు. భవసాగరమున మునకలిడుచున్న మానవాళి శాంతిసుఖములు బడయుటకై సద్గురువులయొక్క ఆవశ్యకత ఎంతేనికలదు.

పూర్వపుణ్య సంస్కార ప్రాభవముచే జనులు ఆధ్యాత్మ రంగమున గొప్ప సాధనల నొనరించి, ఇంద్రియములను, మనస్సును జయించి మహర్షులుగా రూపొందుదురు. హృషీక ములను అనగా ఇంద్రియములను జయించినవాడే ఋషి యనబడును. బ్రహ్మమునందు నిలుకడగలిగి యుండుటవలన అట్టివారు బ్రహ్మర్షులని పేర్కొనబడు చుందురు.

బ్రహ్మర్షులగు అట్టి మహానీయులయొక్క జీవితచరిత్ర జనుల కెంతగనో ఉపకరించును. అట్టివారి మార్గదర్శకత్వము లోకమున కెంతయో ఆవశ్యకమైయున్నది,

Lives of great men all remind us
We can make our lives sublime.

అని ఒక పాశ్చాత్య కవిపుంగవుడు చెప్పినట్లు మహాత్ముల జీవితములను పఠించుటవలన జనులు తమ జీవితము

లను కూడ సంస్కరించుకొనుటకును, చక్కదిద్దుకొనుటకును, పవిత్రవంతముగ నొనర్చుకొనుటకును వీలుండును. అట్టి మహానీయులు ఏ కొలదిమంది యున్నప్పటికిని యావత్ప్రపంచము వారిచే లెస్సగ ప్రభావిత మగుచుండును.

"Let there be a dozen lion souls, souls that have touched the Infinite, that neither care for lust or wealth or fame and these are enough to shake the whole world. అని స్వామి వివేకానందులు చెప్పినట్లు 'కామ ధన కీర్తికాంక్షలు లేనివారును ఆత్మ సాక్షాత్కారమును బడసినవారునగు ఒక పండ్రెండుమంది సింహపరాక్రమ శీలురగు మహానీయులున్నచో యావత్ప్రపంచమును ఊపివేయవచ్చును.' (దైవోన్ముఖులుగ చేయవచ్చును.) అట్టి పవిత్రాత్ములగు మహానీయులెందరో ఈ భారతభూమియందు జన్మించిరి. జీవుడు కడతేరుటకు, సంసార దుఃఖమును అంతమొందింప జేసికొనుటకు అట్టి మహాత్ములైన సద్గురువులయొక్క సాంగత్యము చాల అవసరమైయున్నది.

★

ఓం

గురువుయొక్క అవశ్యకత

★

"ధర్మస్య తత్త్వం నిహితం గుహాయాం -
మహాజనో యేన గతః స పన్థాః"

అనునట్లు, ధర్మముయొక్క తత్త్వము, ఆత్మయొక్క తత్త్వము హృదయ గుహాయందు నిగూఢమైయున్నది. కావున అద్దానిని అనుభూతి మొనర్చుకొనిన మహనీయులు నడచిన బాటయే జనులకు బాట. వారి మాటయే జనులకు మాట. వారే సద్గురువులు. అట్టి మహనీయులైన సద్గురువుల యొక్క ఆవశ్యకత జనులకు ఎంతేని కలదు.

భవసాగరమున మునుకలిడుచు అనేక జన్మలనుండి నానా బాధలు పొందుచుండు జీవునకు గురువు నావవంటి వాడు. గురువుయొక్క సహాయముచే మనుజుడు సంసార సముద్రమును దాటి, సురక్షితముగ ఆవలితీరమును జేరి మోక్షధామమున అడుగిడి జనన మరణరూప దుఃఖమును శాశ్వతముగ పోగొట్టుకొని పరమశాంతిని బడయుచున్నాడు.

భవారణ్య ప్రవిష్టస్య దిఙ్మోహభ్రాన్త చేతసః।
యేన సందర్శితః పన్థా తస్మై శ్రీ గురవే నమః॥

'సంసారమను అరణ్యమున చిక్కుకొని దిక్కు తెలియక భ్రాన్తచిత్తుడై అనేక బాధల నొందుచుండు జీవునకు ఎవడు

దిక్కు చూపి భవారణ్యమును దాటించునో, అట్టి గురుదేవునకు నమస్కారము' — అని పెద్దలు గురువును స్తుతించుచున్నారు.

గురువే బ్రహ్మము. గురువే విష్ణువు. గురువే మహేశ్వరుడు. వెయ్యేల గురువే సాక్షాత్ పరబ్రహ్మము. అజ్ఞానమను అంధకారమును పోగొట్టువాడే గురువు. గురుత్వము కలవాడే గురువు. ఆచరించి చూపగలవాడే గురువు. గురువు సాక్షాత్ దైవస్వరూపుడు.

తద్విద్ధి ప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేన సేవయా।
ఉపదేక్ష్యన్తి తే జ్ఞానం జ్ఞానిన స్తత్త్వదర్శినః॥

అని శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ గురువుయొక్క ఆవశ్యకతను గూర్చి గీతయందు స్పష్టముగ తెలిపియున్నారు. గురుదేవునకు భక్తిపూర్వకముగ సాష్టాంగదండ ప్రణామమాచరించి, వారిని సేవించి, వినయముతో ప్రశ్నించి వారిద్వారా ఆధ్యాత్మిక రహస్యములను చక్కగ తెలిసికొనవలెనని పై శ్లోకము యొక్క అర్థము. దైవతత్త్వమును చక్కగ అనుభూతి మొనర్చుకొనిన మహనీయులు కావున వారిబోధ శిష్యునకు ఎంతయో ఆవశ్యకమైయున్నది. గురుదేవుని అనుగ్రహాతిశయముచేతను, స్వప్రయత్నముచేతను శిష్యుడు పరమార్థ పథమున త్వరితముగ పురోగమించ గలుగుచున్నాడు. మాయకు లోబడియున్న జీవునకు మాయాధీశుడైన భగవంతునియొక్కయు, మాయను దాటిన మహనీయులయొక్కయు

అనుగ్రహమెంతేని అవసరమై యున్నది. కనుకనే గురువందనము, గురుసేవ, గురుశుశ్రూష, గురుధ్యానము మున్నగువానిని పెద్దలేర్పఱచుటకు కారణము. వారి ఆశీస్సులచే అజ్ఞానరూపమగు తెరవిచ్ఛిన్నమై పోవును. శిష్యుని మోహము అంతరించును. అతని హృదయమున ప్రకాశము ఆవిర్భవించును.

అజ్ఞానరూప-అంధకారమును పోగొట్టువాడే గురువు. గురూపకారమునకు సాటియైనది ప్రపంచమున ఏదియును లేదు. గురువు లేనిచో సంసారబంధమునుండి విముక్తులగుట మహాదుస్తరము. భీకర సంసారమునుండి విముక్తిని బడసి నిత్యనిరతిశయానందరూప మోక్షమును బడయుటకు గురువే ఏకైక శరణ్యము. యోగవాసిష్ఠ ప్రబోధమంతయు వినిన పిమ్మట దశరథమహారాజు తన సమస్తమును గురుదేవుడైన వసిష్ఠునకు సమర్పించివేసెను. అట్లే జనకుడు, శివాజీ మొదలైనవారు తమ సర్వస్వమును గురుదేవుల కర్పించివైచిరి. గురుదేవుల ఆవశ్యకతను, మహిమాతిశయమును గుర్తెఱిగి పూర్వకాలమునుండియు ఎందఱో ముముక్షువులు గురుసేవ, గురుధ్యానము, గురువాక్య పరిపాలన చేసి తరించిరి. శాంతినిబడసిరి. కృతకృత్యులైరి. అట్టి సద్గురువులలో శ్రీ మహర్షి మలయాళ స్వాముల వారొకరు. ఆదర్శవంతమైనట్టి వారి పవిత్రజీవితమును గురించిన విశేషములను ఇపుడు తెలిసికొందము.

★

శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారి అవతరణము

లోకమున ఎప్పుడెప్పుడు ధర్మము క్షీణించునో, అధర్మము, అన్యాయము, అవినీతి, అజ్ఞానము ప్రబలునో, అపుడపుడు భగవంతుడు ఏ మహాత్ముని రూపముననో అవతరించి ఆయా దోషములను తొలగించివేయును. కనుకనే సంఘమునందు, సమాజమునందు సంకుచితత్వము విచ్చలవిడిగ తాండవించుచున్న దినములలో శ్రీ సద్గురు మలయాళ స్వాములవారు అవతరించి సమాజమందలి ఆ దోషములను తొలగించివైచి విశాలభావములను వ్యాపింపజేసి, ప్రజలలో నూతనోత్తేజమును కలుగజేసిరి.

శ్రీ మహర్షి సద్గురు మలయాళస్వాములవారు శ్రీ శంకరభగవత్పాదాచార్యుల జన్మస్థలమగు కేరళదేశమున పవిత్ర యాత్రాస్థలమగు గురువాయూరు సమీపమున ఎన్గండ్యూరు అను గ్రామమునందు పార్థివనామ సంవత్సర చైత్ర శుద్ధ ఏకాదశి శుక్రవారమునకు సరియగు 29—3—1885 తేదియందు జన్మించిరి. తండ్రి కరియప్ప, తల్లి నొట్టియమ్మ. శ్రీవారి పేరు వేలప్ప. తల్లిదండ్రులు మహాభగవద్భక్తులు. సాధు వర్తనులు. కరియప్పయొక్క ముగ్గురు మగ సంతానములో శ్రీ స్వాములవారు కడపటివారు. శ్రీవారి తరువాత కరియప్పకు ఒక ఆడ సంతానము కలిగెను.

★

శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారి సంక్షిప్త జీవిత చరిత్ర

నది ఉత్తరముఖముగా ప్రవహించునపుడు ఉత్తర వాహిని అను పేరుగలిగి మహాపవిత్రముగ నెంచబడును. అట్లే శ్రీ స్వాములవారు దక్షిణ దేశమగు కేరళలో జన్మించి ఉత్తరదిశగా పయనించి ఆంధ్రావనిలో అడుగుపెట్టి ఉత్తర వాహినివలె అచ్చోటునంతను పునీత మొనర్చివైచిరి. అయితే నది జడమైనది. శ్రీవారు చైతన్యజ్ఞానగంగ. ఈ జ్ఞానగంగ దక్షిణమునుండి ఉత్తరమునకు ప్రవహించి ఉత్తరవాహినియై పఱగి ఆంధ్రభూమిని విజ్ఞానసలిలములచే పరిప్లావిత మొనర్చి ప్రజలకు మోక్షరూప ఫలములను అందించి మహోపకార మొనర్చినది.

గుమ్మడితీగె ఎక్కడనో పుట్టి ఎక్కడనో ఫలించును. అట్లే శ్రీ స్వాములవారు ఎక్కడో దక్షిణదేశమున జన్మించి ఉత్తరమునకుం జని ఆంధ్రదేశమున తపస్సు గావించి ఆంధ్రులకు ఆ తపఃఫలమును పంచిపెట్టిరి.

బాల్యము

తల్లియగు నొట్టియమ్మ తన బిడ్డలకు చిన్ననాటినుండి చక్కటి క్రమశిక్షణను బోధించుచు సత్ప్రవర్తనను అలవాటు చేయుచుండెను. ప్రార్థనాదులను నేర్పుట ద్వారా భగవంతుని యెడల భక్తిని కలుగజేయుచుండెను. చిన్నతనమునందే జ్యోతిష్కులు వేలప్ప జాతకముచూచి 'ఈతడు ఇంటియందుండడు. సంసారిగా నుండడు. గృహమును విడిచిపెట్టి

బహుదూరముపోయి జనులచే పూజింపబడి విఖ్యాతిని బడయును' అని చెప్పిరి.

గొప్పపట్టువదలతో శ్రీవారు చిన్నపుడు విద్యను బాగుగ అభ్యసించిరి. సంస్కృతమును నేర్చుకొనిరి. చిన్నకాలము నుండియే వారికి ధ్యానమందు మిక్కుటమగు ప్రీతియుండెడిది. దైవభక్తి, సత్కర్మానుష్ఠానము బాల్యమునుండియే వారికి బాగుగ అలవడినవి. వేలప్ప తల్లిదండ్రులయెడ మిక్కిలి భక్తికలిగి యుండెను. వారు తోడిపిల్లలను సమావేశపఱచి వారిచే నామస్మరణ, భజన, ప్రార్థన చేయించుచుండిరి. ఇంటికి సమీపములోనున్న ఒక ఏకాంతకుటీరములో శ్రీవారు ధ్యాననిష్ఠులై ఉండుచుందురు. కొంత కాలమునకు శ్రీవారు పెరింగోట్కుర గ్రామమునందు శ్రీ నారాయణ గురుదేవుల ప్రముఖ శిష్యులైన శ్రీ సిద్ధ శివలింగగురుస్వామిగారి ఆశ్రమమునందు చేరి గురుసేవ చేయుచు ఆశ్రమమందు పూజాది కార్యముల నొనర్చుచు గురుసాన్నిధ్యమున బ్రహ్మవిద్యను చక్కగ నభ్యసించిరి. గురుదేవులగు శ్రీ శివలింగస్వామివారు శ్రీవారికి మంత్రోపదేశము గావించిరి. మహావాక్యోపదేశము కూడ నొనర్చిరి.

తదుపరి కొంతకాలమునకు శ్రీవారు గురుదేవులయొద్ద సెలవుగైకొని తీర్థయాత్ర గావించుటకై పాదచారియై బయలుదేఱిరి. తీర్థయాత్రకై సమ్మతి నొసంగుచు గురుదేవులు 'ప్రయత్నపూర్వకముగ బ్రహ్మచర్యమును, సత్యమును, అహింసను, అపరిగ్రహమును రక్షింపుము' అని శిష్యునకు బోధించిరి.

తీర్థ యాత్ర

ఇరువది యేండ్ల వయస్సు నిండకపూర్వమే శ్రీస్వాములవారు వైరాగ్యప్రేరితులై ఒకనాటి అర్ధరాత్రి ఎవరికిని తెలియకుండ ఇల్లు విడచి పశ్చిమాభిముఖులై వెడలిరి. తనకొఱకై ఎవరును చింతింపవలదనియు, ఇంటికి వచ్చిన అతిథులను అన్నపానాదులచే ఆదరించునంతవఱకు, దైవకృపచే తనకు ఆహారాదుల విషయమై ఏకొఱతయు ఉండదనియు, తాను దైవకార్యార్థమై వెళ్ళుచున్నాననియు, ఒక ఉత్తరము వ్రాసి దానిని తన ధ్యానకుటీరమునందు వదలి శ్రీవారు పయనమైపోయిరి. వారి వెంటనున్న సంచిలో భగవద్గీత, కఠోపనిషత్తు, పాతంజలయోగసూత్రములు అను మూడు పుస్తకములు, జపమాల, విభూతి, నోటుపుస్తకము, పెన్సిల్ మాత్రము ఉండెను.

దినమునకు ఒకపూట మాత్రము భోజనము చేయుచు, యదృచ్ఛాలాభసంతుష్టులై, దొరికిన దానితో తృప్తిపడుచు శ్రీవారు తమ నడకను కొనసాగించుచుండిరి. మొదట కర్నాటక దేశమున ప్రవేశించి, ఉడిపిక్షేత్రము, సుబ్రహ్మణ్యము, ధర్మస్థలము, గోకర్ణక్షేత్రము మున్నగు పుణ్యస్థలములను దర్శించిరి. పిమ్మట మహారాష్ట్రదేశమున అడుగిడి పండరిపురము, నర్మదానదీతీరస్థ ఓంకారేశ్వరమందిరము, సుధామపురి, ద్వారకాపురమును దర్శించిరి.

అనంతరము పంజాబుదేశమున ప్రవేశించి అమృతసరమందలి స్వర్ణదేవాలయమును సందర్శించిరి. పిదప కాశ్మీరును

తిలకించి హరిద్వారమున కభిముఖముగ ప్రయాణించి యమునా ప్రాంతమందలి మధుర, బృందావనము, గోకులము మొదలగు పుణ్యప్రదేశములను దర్శించుటకు బయలుదేఱిరి. త్రోవలో ఒక పెద్దనది దాటవలసి వచ్చెను. నావికుల కిచ్చుటకు వారియొద్ద డబ్బులేదు. ముందుకు పెట్టిన అడుగును వెనుకకు వేయరాదను నిశ్చయము కలవారగుటచే శ్రీవారపుడు ఎట్లైనను ఆవలియొడ్డున గల బృందావనమును చేర దలంచినవారై ఆ నదిలో దూకి ఈతకొట్టుకొనుచు పోయి ఆవలియొడ్డునగల బృందావనమును చేరి అచట జరుగుచుండిన ఉత్సవమునందు పాల్గొనిరి.

పిదప బృందావనము నుండి కురుక్షేత్రము, హరిద్వారము, హృషీకేశము, బదరికాశ్రమము, నైమిశారణ్యము, అయోధ్య, కాశీ మున్నగు క్షేత్రములను సందర్శించిరి. కాశీపట్టణమున అపుడు చాతుర్మాస్యవ్రతకాలమగుటచే నాలుగునెలలు ఉండిరి. అనంతరము గయాక్షేత్రము, నవద్వీపము, కలకత్తా యందలి కాళికాదేవాలయము పూరీ జగన్నాథములను దర్శించిరి. ఆ పిమ్మట ఆంధ్రదేశమునందు అడుగుపెట్టిరి. ఆంధ్రభూమి యందలి సింహాచలము, భద్రాచలము, శ్రీశైలము అను పుణ్యస్థలములను సందర్శించి అనంతరము శ్రీ వేంకటేశ్వరుల దర్శనార్థమై తిరుపతికివచ్చిరి. తిరుమల క్షేత్రమున శ్రీ వేంకటరమణుని దర్శించి పాపనాశము, ఆకాశగంగ మున్నగు తీర్థములను సేవించి తనుపరి

పంచపాండవులు తపస్సు చేసిన ప్రదేశమని వినుతికెక్కిన గోగర్భ క్షేత్రమునకు వెళ్ళిరి. గోగర్భ ప్రాంతమందలి ప్రశాంత వాతావరణము, తపస్సునకు చాల అనుకూలముగ నున్నదని నిశ్చయించి శ్రీవారు భావికాలమున తపంబు సలుపుటకు అచ్చోటునే స్థిరపరచుకొనిరి.

అటుతరువాత శ్రీ స్వాములవారు అరుణాచలము, కాంచీపురము, చిదంబరము, శ్రీరంగము, పళని మొదలగు దివ్యక్షేత్రములను సందర్శించిరి. త్రివేణి నుండి వ్రతదీక్షతో తెచ్చిన గంగాజలములోని కొంతభాగముతో పళని యందలి సుబ్రహ్మణ్యస్వామికి అభిషేక మొనర్చి, శ్రీవారు పిమ్మట మధుర, రామేశ్వరములకు వెళ్ళిరి. శేషించిన గంగాజలముతో రామేశ్వరుని అభిషేకించిరి. అనంతరము కన్యాకుమారి, అనంతశయనము, వరకల క్షేత్రములను సందర్శించి వరకలయందు గల శ్రీ నారాయణ గురుదేవులకు ప్రణమిల్లి, అటనుండి గురుదేవులగు శ్రీసిద్ధ శివలింగస్వామివారిని దర్శించి వారి అనుజ్ఞ బడసి స్వగృహమున కేగిరి. అట తండ్రి మరణ వార్త తెలిసికొని భర్తృవియోగ దుఃఖముచేతను, పుత్రుని గృహత్యాగముచేతను కృశించియుండిన మాతృదేవి పాదములకు ప్రణమిల్లి శ్రీవారు కొంతకాల మింటియొద్దనే మాతృసేవ, సద్గ్రంథపఠనము, దైవధ్యానము ఒనర్చుకొనుచు తదుపరి ఏకాంతప్రదేశమున తపోనిష్ఠ గావింపదలంచినవారై తమ ఇఱువది తొమ్మిదవయేట శ్రీవారు గృహమును త్యజించి తిరుమల గోగర్భ క్షేత్రమునకు పయనమైపోయిరి. మార్గ

మధ్యమున తిరువళ్ళూరు, ఘటికాచలము, తిరుత్తణి, శ్రీకాళహస్తి పుణ్యక్షేత్రములను దర్శించి తిరుమలచేరి శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారిని సందర్శించి పవిత్ర గోగర్భతీర్థ ప్రదేశమును చేరిరి.

సాధన

పరమ వైరాగ్యోపేతులై శ్రీ స్వాములవారు అకుంఠిత దీక్షతో, అసామాన్యనిష్ఠతో స్వారాజ్యసిద్ధికై గోగర్భమున తీవ్ర తపస్సును ప్రారంభించిరి. ఒక్కొక్కప్పుడు గోగర్భ తీర్థమున యాత్రికులు వదలిపెట్టి వెళ్ళిన పిండములలోని పచ్చిపిండిని తిని కొన్నాళ్ళు ఆకలి తీర్చుకొనిరి. కొన్ని దినములు ఆహారమేమియు లేకనే గడచిపోయినవి. ఒకపుడు వర్షాకాలమున గోగర్భము చెంతనున్న కాలువ నిండుగ ప్రవహించుచుండుటచే మూడు రోజులు కాలువ దాటుటకు సాధ్యపడనందున శ్రీవారు ఆ మూడు రోజులు ఆహారము లేమి మిక్కుటమగు ఆకలి బాధచే పీడింపబడగా అపుడు వారు శివానందలహరి యందలి "స్మృతౌ శాస్త్రే వైద్యే" – అను శ్లోకము వచించి భగవంతుని నిండు భక్తితో ప్రార్థించిరి.

స్మృతౌ శాస్త్రే వైద్యే శకున కవితాగాన ఫణితౌ
పురాణే మన్త్రే వా స్తుతినటన హాస్యేష్వ చతురః ।
కథం రాజ్ఞాం ప్రీతిర్భవతి మయి కోఽహం పశుపతే
పశుం మాం సర్వజ్ఞ ప్రథితకృపయా పాలయ విభో ॥

‘ప్రభూ! దేవా! స్మృతులయందుగాని, శాస్త్రములందుగాని, వైద్యమందుగాని, శకునఫలము చెప్పుటయందుగాని, కవిత్వమందుగాని, గానము మున్నగు వానియందుగాని, పురాణములందుగాని, మంత్రములందుగాని స్తుతులందుగాని, నటనయందుగాని, హాస్యమునందుగాని నాకు నేర్పరితనము లేదు. నాయందు రాజునకు ప్రీతి యెట్లు కలుగును? నేనెవడను? సర్వజ్ఞా! పశుపతీ! పశుతుల్యుడనగు నన్ను పరమదయతో రక్షింపుడు!’

అత్తఱి తిరుపతి దేవస్థానముయొక్క ఒక అధికారికి శ్రీ వేంకటేశ్వరులు స్వప్నములో కనిపించి ‘నా భక్తుడు ఫలానచోట ఆకలి బాధతో కూడియున్నారు. వెంటనే వెళ్ళి వారికి అన్నము పెట్టుము’ అని ఆదేశించిరి. ఆతడు తత్‌క్షణమే లేచి అన్నాదులను మూటకట్టుకొని వెళ్ళి గోగర్భమున నీటికి ఆవలివైపుననున్న శ్రీవారికి ఒక వెదురుగడ ద్వారా అద్దానిని అందజేసెను. కరుణామయుడగు భగవంతుడు భక్తులను కాపాడుచుండును గదా!

కొంతకాలము శ్రీ స్వాములవారు తుంబురు తీర్థమందు సనకసనందన తీర్థమందు, కుమారధారా తీర్థమందు, రామకృష్ణ తీర్థమందు, శ్రీ వైకుంఠ తీర్థమందు కూడ ధ్యానాదులను నిర్వహించిరి. తుంబురు తీర్థమున తపస్సు చేయునపుడు ఒకనాడచటికి ఒక పెద్ద పులి వచ్చెను. అపుడు శ్రీవారు ‘దేవా! పరమాత్మా! మీరే ఈ పులి రూపమున ప్రత్యక్ష

మైతిరా!’ అని దైవమును స్మరించిరి. అంతట ఆ పులి ఏ విధమైన హానియు చేయక వెడలిపోయెను.

శ్రీవారు గోగర్భమున తపస్సు చేయు కాలముననే శుష్క వేదాంత తమో భాస్కరమను అనుభవపూర్వకమైన గొప్ప ఆధ్యాత్మిక గ్రంథమును రచించిరి. దానిలో కొంద ఱవలంబించు దురాచారములను, దుర్వాదములను ఖండించి శాస్త్రోక్తములైన సత్య సిద్ధాంతములను శ్రీవారు ప్రతిపాదించిరి. ఆ గ్రంథము ద్వారా శ్రీ స్వాములవారు ఆధ్యాత్మికరంగమున, సాంఘికరంగమున గొప్ప విప్లవమును తీసికొని వచ్చిరి. బ్రహ్మవిద్య, అనుష్ఠానము, తపస్సు, మంత్రజపము మొదలైనవి జాతి, కుల, మత భేదములు లేక సర్వులును ఆచరించి తరించవచ్చునని శ్రీవారు ఆ గ్రంథమునందు గంభీరముగ ఉద్ఘాటించిరి.

ఎన్నియో కష్టముల నెదుర్కొని, శ్రమలకోర్చి, నియమ నిష్ఠలతో తమ ధ్యానాద్యనుష్ఠానములను శ్రీవారు పట్టుదలతో కొనసాగించుచుండిరి. ప్రణవాది దివ్య మంత్రజపము, భగవద్ధ్యానము, మహావాక్య విచారణ మొదలైన ఆధ్యాత్మిక సాధనలను పరిపూర్ణ శ్రద్ధతో, విశ్వాసముతో జరుపుచుండిరి. పూర్వకాలపు ఋషులు ఏ ప్రకారము ఏకాంతమున తపోధ్యానాద్యనుష్ఠానములను జరిపిరో అట్లే శ్రీవారును పరమ వైరాగ్యోపేతులై, అకుంఠిత దీక్షతో తమ సాధనలను కొనసాగించుచుండిరి. కొంతకాలమునకు

చిత్తమునకు శాంతిగలిగి వృత్తులన్నియు నశించి మహావాక్యార్థమునందు నిలుకడ కుదిరెను. అత్తఱి నిశ్శేష శోకశాంతియు, నిరతిశయానంద ప్రాప్తియు వారికి కలిగెను. ధ్యాతృ ధ్యాన ధ్యేయములు ఏకమై అంతయు ద్వైతాకారముగ పరిణమించెను. అట్టి మహోన్నత స్థితియందు వారికి కలిగిన ఆనందము వర్ణనాతీతము. వారి తపోదీక్ష ఫలించెను. స్వస్వరూప స్థితియందు నిరతిశయ సుఖము వారికి లభించెను. కృతార్థుడనైతినని అత్తఱివారు భావించిరి. 'స్వయం తీర్త్వా పరాంస్తారయతి' అనునట్లు మహనీయులు తాము తరించి ఇతరులను తరింపజేయుదురు కావున ఇక శ్రీవారు తాము పొందిన ఆత్మజ్ఞానామృతమును ఇతరులకు కూడ పంచిపెట్ట దలంచిరి.

ఆశ్రమ స్థాపన.

శ్రీ స్వాములవారు గోగర్భమునందు దాదాపు పన్రెండు సంవత్సరములు తపం బాచరించిరి. శ్రీవారి తపః ప్రభావము నలుదెసల వ్యాపించదొడగెను. శ్రీవారిని దర్శించుటకు వచ్చు భక్తుల సంఖ్య నానాటికి పెరుగజొచ్చెను. 'మాటలాడే వేంకటేశ్వరులు' అని జనులు శ్రీవారిని ప్రస్తుతింపదొడగిరి. శ్రీవారు తాము తలపెట్టిన ప్రజోపయోగ కార్యక్రమములైన ఆశ్రమ నిర్మాణము, సంస్కృత విద్యాలయస్థాపన మున్నగు వానికి అనువైన స్థలమేదియని పరిశీలించుచు తుదకు శ్రీకాళహస్తి తాలూకా ఏర్పేడు

గ్రామ సమీపమున నందిపర్వత పాదతలమున కాశీబుగ్గ పుణ్యక్షేత్రము అనుకూలముగా నున్నదని నిశ్చయించి తిరుమల గోగర్భమునుండి దిగివచ్చి అచ్చోట 1936 వ సంవత్సరమున శ్రీ వ్యాసాశ్రమము అనుపేరుతో ఒక చక్కని ఆశ్రమమును స్థాపించిరి.

శ్రమను పోగొట్టి, సంసారతాపమును చల్లార్చి జీవునకు శాంతిని ఒనగూర్చునదే ఆశ్రమము. అజ్ఞాన తమస్సునందు పడి జీవితమును నిరర్థక మొనర్చుకొను వారిని మేలుకొలిపి జ్ఞాన ప్రకాశమును అందజేయునదే ఆశ్రమము. జనన మరణ రూపమైన కాల ప్రవాహమున తగుల్కొని దేహ భ్రాంతిచే సతమతమగుచు నానాయాతనల నొందుచుండు ప్రాణికోట్లకు ఆత్మజ్ఞానామృత మొసంగి ఉపశాంతిని కలుగజేయునదే ఆశ్రమము. 'నీవు దేహము కాదు, చిన్మయ స్వరూపమైన పరమాత్మవే' అని గంభీరముగ బోధ సలుపు మహనీయుల ఆవాసస్థలమే ఆశ్రమము.

అట్టి ఆశ్రమములలో శిరోమణియై వెలయుచు ఆంధ్రావని యొక్క మూర్తీభవించిన పుణ్యమా అని తోపట్టుచు శ్రీ వ్యాసమహర్షి యొక్క పవిత్ర నామధేయముతో అలరుచు నందిపర్వత పాదతలమున, నందిపర్వత, కాశీబుగ్గ, జపాల, కూర్మ, శక్త్యాది సప్తతీర్థ పుణ్యస్థలమున, పౌరాణిక ప్రసిద్ధిగాంచిన కాశీబుగ్గక్షేత్రమందు, ఉత్తరేశ్వర స్వామివారి సాన్నిధ్యమందు శ్రీ వ్యాసాశ్రమము ఆధ్యాత్మ

క్షేత్రముగ విరాజిల్లుచు నవనవ దివ్యకాంతులను విరజిమ్ముచు శోభాయమానముగ వెలుగొందుచున్నది. సాక్షాత్ భగవత్స్వరూపులే యగు శ్రీ వ్యాస మునీంద్రుల పేరుతో ఆ ఆశ్రమము వ్యవహరింపబడుట ఒక గొప్ప విశేషము. అపర వ్యాసులని ప్రఖ్యాతిగాంచిన శ్రీ సద్గురు మలయాళస్వాములవారే ఆ యాశ్రమ స్థాపకులు. వివిధ పరోపకార సంస్థలతో తులతూగుచు అన్నదానము, విద్యాదానము, జ్ఞానదానము మొదలైన పుణ్యకార్యములను విరివిగ నొనర్చుచు ఆ యాశ్రమము శ్రీ స్వాములవారి నేతృత్వమున ఎంతయో అభివృద్ధిని గాంచినది.

ఆ ఆశ్రమమున భక్తులు, సాధకులు నివసించుటకై కొన్ని కట్టడములు నిర్మింపబడెను. బ్రహ్మజ్ఞానము యొక్క ప్రచారము నిమిత్తము 'యథార్థ భారతి' అను ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక ఒకటి ప్రారంభింపబడెను. శ్రీ సనాతన బ్రహ్మజ్ఞాన మహాసభ అను పేరుతో సంవత్సరమున కొకచోట గొప్పసభ జరుపబడుచుండెను. ఆ సమావేశమందు అనేక వేలమంది భక్తులు, జిజ్ఞాసువులు, ముముక్షువులు చేరి పెక్కు ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమములందు పాల్గొనుచుందురు. శ్రీ వ్యాసాశ్రమమందు సంస్కృత భాషాధ్యయనమునకై ఒక పాఠశాలను కూడ శ్రీవారు స్థాపించిరి. జిజ్ఞాసువులకు బ్రహ్మవిద్యను బోధించుటకై బ్రహ్మవిద్యా పాఠశాలను ఏర్పఱచిరి. మఱియు స్త్రీ జనాభ్యుదయమునకై స్త్రీ విద్యా

వ్యాప్తి కొఱకై 'కన్యాగురుకులము' అను పాఠశాలను కూడ ప్రారంభించిరి.

శ్రీ స్వాములవారు తాము గోగర్భమునందు తపస్సు చేయునపుడు, చిన్నకాలమున గురుకుల వాసము చేసినపుడు, తీర్థయాత్ర సలుపునపుడు సంపాదించిన అమూల్య జ్ఞాన సంపదను, పారమార్థిక అనుభూతిని జనులకు తెలుపుట కొఱకై అనేక గ్రంథములను రచించిరి, యోగవాసిష్ఠాది అనేక గ్రంథములను తెలుగు భాషలోనికి అనువదింపజేసిరి. వారు వ్రాసిన శుష్క వేదాంత తమోభాస్కరము, స్వబోధ సుధాకరము, ప్రశ్నోత్తర మాణిక్యమాల మున్నగు అమూల్యగ్రంథములు ఆధ్యాత్మికముగ, సాంఘికముగ ప్రజలలో గొప్ప విప్లవమును తీసికొని వచ్చినవి. వానిని పఠించి ఎందఱో భగవద్భక్తి సంయుతులు, సన్మార్గగాములు అయిరి. శ్రీవారి అమూల్య బోధలచే ఎందఱో తమ హృదయములను సంస్కరించుకొనిరి.

సన్న్యాస దీక్ష.

ఆత్మసన్న్యాసమునకే శ్రీ స్వాములవారు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత ఇచ్చువారైనప్పటికి సన్న్యాస సంప్రదాయమును కాపాడినచో తత్ఫలితముగ అనేకమంది విద్యార్థులు ఉత్తర భారతమున సంస్కృతమున ఉన్నతవిద్య నభ్యసించుటకు అనుకూలముగ నుండునని తలంచి శ్రీవారు 2—2—1936

తేది కాశీ మండలేశ్వరులగు శ్రీ శంకరానంద యతీంద్రుల ద్వారా తురీయాశ్రమమును (సన్న్యాసమును) స్వీకరించిరి. 'అసంగానందగిరి' అను నామకరణము వారికి గావింపబడెను.

శ్రీ స్వాములవారు జనులకు ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధము గావించుట కొఱకై, బ్రహ్మవిద్యా వ్యాప్తికొఱకై కేవలము సనాతన బ్రహ్మజ్ఞాన మహాసభలే కాక, చాతుర్మాస్యములు, ఓంకారసత్రయాగములు మున్నగునవి కూడ అచటచట నిర్వహించిరి. వీనియన్నిటి ద్వారా, మఱియు గ్రంథముల ద్వారా, ఆశ్రమమందలి ప్రబోధము, క్రమశిక్షణ మొదలగు వానిద్వారా ఎందఱో ముముక్షువులు బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నులై శాంతిని, ఆనందమును బడసి ధన్యులైరి. అట్టి సద్గురువుల అడుగుజాడలలో నడచుచు, వారి అనుభవ పూర్వక ప్రబోధములను కార్యాన్వితమొనర్చుచు ముముక్షువులెందఱో పరమశాంతిని, ఆనందమును బడసిరి.

శ్రీవారు తమ ధ్యానాద్యనుష్ఠానములను జీవితాంతము వఱకు శీలించుచునే యుండిరి. నియమిత కాలములో నియమితాహారము తప్ప మధ్యలో మఱేదియు వారు భుజించరు. చిన్ననాటి నుండి జీవితము చివరివఱకు జీవితాంతము వఱకు వారు ఏకాదశీవ్రతమును నియమపూర్వకముగ ఆచరించుచునే యుండిరి. ఈ ప్రకారముగ డెబ్బది యెనిమిదేండ్ల పవిత్ర జీవితమును గడిపి తుదకు 12—7—1962 తేది యందు శయనైకాదశీ పుణ్యదివసమున శ్రీ స్వాములవారు

తమ భౌతిక దేహమును వీడి బ్రహ్మైక్యమును బొందిరి. ఏ మహోన్నత లక్ష్యములను వారభిలషించిరో వాని నన్నిటిని తమ జీవితకాలముననే శ్రీవారు సాధించి, సంతుష్టిని బడసిరి.

శ్రీ స్వాములవారివంటి అనుభూతిపరులైన సద్గురువులు లభించుట చాల అరుదు.

సద్గురువు.

శిష్యులను సద్వస్తువగు ఆత్మయొద్దకు చేర్చువాడే సద్గురువు. సచ్ఛీలమును వాక్కునందే గాక అనుష్ఠానమునందును దిగ్దర్శన మొనర్చువాడే సద్గురువు. శిష్యుల అజ్ఞానాంధకారమును రూపుమాపి జ్ఞానాలోకమును వారికి ప్రసాదించువాడే సద్గురువు. కావున అట్టి యోగ్యతలు గలవారు సహజముగనే జనులలో చాల అరుదుగా నుందురు. భగవానుడు ఎన్నుకొనిన ఏ కొలదిమంది మహనీయులో అట్టి సద్గురుపీఠ మలంకరించి లోకములో విరాజిల్లుచుందురు. అట్టి వారిలో నొకరు శ్రీ సద్గురు మహర్షి మలయాళ స్వాములవారు.

వారు జీవించిన డెబ్బది యెనిమిది వసంతములు వాస్తవముగ ప్రజలకు వసంత సదృశములుగనే యుండినవి. ఆధ్యాత్మిక విషయములందు పండిన యనుభవముగల మహనీయులగుటవలనను, పారమార్థిక సూత్రములన్నియు వారికి కాచి వడబోసినవే అయియుండుట వలనను, భక్తులకు వారి సాన్నిధ్యమునందు నిగూఢ దైవ తత్త్వావగాహనము సులభతర

మనిపించుచుండెడిది. బ్రహ్మజ్ఞానము పుస్తకమునుండి గ్రహింపదగిన విద్య కాదు. హృదయమునుండి హృదయమునకు ప్రవహించవలసిన అనుభవమది. బ్రహ్మానుభూతి నొందిన సద్గురుని హృదయక్షేత్రమునుండి పొంగి పొరలి అధికారియగు సచ్ఛిష్యుని హృదయసీమయందు దొరలునట్టిదియే బ్రహ్మజ్ఞానము. కావున నిర్మలచరిత్ర ద్వారా తమ తమ హృదయస్థానములను పునీత మొనర్చుకొనిన భక్తకోటి యంతయు అట్టి మహాత్ములు వర్షించు బ్రహ్మజ్ఞానామృతమును గ్రహించి, అనుష్ఠించి, అనుభూత మొనర్చుకొని, జన్మసార్థక మొనర్చుకొనిరి, ఒనర్చుకొనుచున్నారు కూడాను. మహాత్ముల దివ్యావతరణముచే గలుగు పరమలాభ మిదియే.

శ్రీవారు తమ జీవితకాలమంతను అనుష్ఠానమును గూర్చియే ఎక్కువగ నొక్కి చెప్పుచుండెడివారు. వారు స్వతః అట్లాచరించిరి. గనుకనే ఆ యనుష్ఠానముపై వారికంత నమ్మకము ఏర్పడినది. (1) గురువు. (2) దైవము (3) అనుష్ఠానము అను మూడింటిని ఏ కాలమందును విస్మరించరాదనియు, అట్లు విస్మరించనందువలననే తన కెంతయో శాంతి జీవితమునందు లభించినదనియు వారపుడపుడు చెప్పుచుండెడివారు. కావున శ్రీవారి జీవితమునుండి మొట్టమొదట గ్రహింపదగిన మహాసారమిదియే – 'అనుష్ఠానము నెన్నడును మఱువరాదు.' ప్రతిదినమున్ను ప్రతివారును నియమ పూర్వకముగ భోజన మెట్లాచరించుచున్నారో, అట్లే దైవధ్యాన

మున్ను నియమ పూర్వకముగ చేయవలయుననుట వారి బోధలలో ప్రముఖమైనది. ఈ నియమము సక్రమముగ నాచరింపబడుచో అదియే సాధకుని మెల్ల మెల్లగ మహోన్నత ఆధ్యాత్మిక శిఖరములకు గొనిపోగలదని వారి విశ్వాసము.

ప్రతి ప్రాణియందును గొప్ప గొప్ప శక్తులు విరాజిల్లుచున్నవి. అయ్యవి నిగూఢములుగ నుండుటవలన ఎవరికి వాని యొక్క పరిచయము కలుగుటలేదు. నిదురించుచున్న కుండలినీ శక్తి యోగాభ్యాసముచే ఏ ప్రకారము పైకి లేచునో, ఆ ప్రకారమే మానవుని యందంతర్లీనములైయున్న దివ్య పారమార్థిక శక్తులు అతని సత్ప్రయత్నముచే లెస్సగ ప్రస్ఫుటములు కాగలవు. బంగారము ఇతర లోహముతో గూడి యుండినపుడు దానికేమంత విలువయుండదు. కాని, బాగుగ పుటము గావింపబడి మేలిమిగా మారునపుడు దానికి గొప్ప విలువ యేర్పడుచుండును. అట్లే అజ్ఞాన పరివేష్టితుడై, అసుర గుణాభిభూతుడై, అపవిత్ర హృదయుడై యుండునపుడు జీవునకు విలువయుండదు. అతని నెవరును లెక్కచేయరు. అయినను అంతమాత్రముచేత నతడు నిర్లక్ష్యము చేయదగినవాడు కాడు. ఏలయనిన, అతనియందు పవిత్రాత్మయుండియే యున్నది. దానిని వ్యక్తమొనర్పవలెను. సత్సాంగత్యముచేతను, మహనీయుల సద్బోధలచేతను అట్టి ఆత్మస్థితి తప్పక చేకూరగలదు. అత్తఱి యింతదనుక ఎంతయో నీచుడుగ పరిగణింపబడువాడు సంఘమున సర్వోత్తముడుగ గణుతి